

Nedslag i nyhetsflödet

Författad av Fähstorkh fre, 16/03/2012 - 18:04

Brott utan straff

Sexförbrytaren och dubbelmördaren Anders Eklund har beviljats en så kallad lufthålspermission. Efter ynka fyra år anser myndigheterna att den stackars mannen har pinats tillräckligt. Beslutet kan knappast komma som en överraskning för Eklund. Han är införstådd med att den där livstidsskylden som myndigheterna har hängt runt hans hals, endast är på skoj. Mattias Flink hade ihjäl sju människor, men försätts på fri fot till sommaren. Eklund är naturligtvis inte dummare än att han förstår att permissionen är inledningen till något större, början på det som kommer att leda till att också han återfår sin frihet.

En annan figur som har anledning att skratta så att hon kiknar är den så kallade vampyrkvinnan. Hon dömdes till sju års fängelse för att ha knivmördat en man. Nu har det beslutats att kvinnan skall få sin första permission - drygt ett (1) år efter den fällande domen. Under denna period har kvinnan meriterat sig genom att förlova sig med den så kallade Skarakannibalen. Skarakannibalen skrev in sig i svensk kriminalhistoria efter det att han hade sågat av sin flickväns huvud och förtärt delar av hennes kropp. Det som gör denna kärlekshistoria så fascinerande och bisarr är inte endast att kannibalen fick vampyren utan att kannibalen lär ha friat till vampyren medelst MSN. Läs om den sista meningen och filosofera över dess implikationer. Just det: i Sverige har dömda mördare inte endast permissioner, de har tillgång till Internet där de kan chatta och blogga. Visst kan man kräkas för mindre?

Utan apanage, inte ett öre

En och annan medborgare har uttryckt irritation över prinsessan Madeleines utdragna New Yorksemester. Hovet har svarat att prinsessans semester inte finansieras via kungens apanage, dvs. av skattemedel, utan av så kallade privata pengar. Grundtanken ser alltså ut på följande sätt: eftersom prinsessans semester betalas ur kungafamiljens egen plånbok, drabbas inte skattebetalarna. Det är ett märkligt argument. Frågan är ju varifrån kungafamiljens privata förmögenhet kommer. Varifrån kommer startkapitalet? Varken kungen, drottningen eller något av barnen bedriver ju någon form av näringsverksamhet eller har anställning i stat, kommun eller näringsliv. Den enkla sanningen är att kungafamiljens privata förmögenhet härrör från statsbudgeten. Kungligheter försörjs av skattebetalarna och deras privata förmögenhet består av det som man inte har bränt på underhåll av slott, parker och konsumtion. Utan apanaget, hade Sveriges kung inte förfogat över ett öre.

Surkartsfestivalen

Nedslag i nyhetsflödet

Published on Samtiden.com (<https://www.samtiden.com>)

Redaktören skall genast erkänna att Melodifestivalen inte är ett av hans favoritprogram, men ibland blir man kvar i fåtöljen. Bortsett från de glada programledarna, lär årets upplaga gå till historien som surkartsfestivalen. Vad skall man annars säga om artister som vägrar att acceptera ett resultat och ger fingret åt TV-tittarna? En barnsligare artistkader får man leta efter.

Musiken var som vanligt förfärlig och texterna etter värre. När den evige tvåan, Danny Saucedo, skrånade "I'm feeling great, I'm feeling awesome", började redaktören faktiskt längta bort.

Inte heller vinnaren var mycket att hurra över. Förhoppningsvis medför framgången att hon får råd att besöka frisör i framtiden. Nu är det ju hart när omöjligt att veta vad som är fram och bak på madamen.

Thorsten Flink var en frisk fläkt, även om redaktören ibland undrade över om den gode Thorsten alltid var på det klara med vilken galax som han bebor. Thorsten passade också på att klämma på en av de kvinnliga programledarna, vilket naturligtvis utlöste en storm av fåniga reaktioner. Få underhållningsprogram är så sexualiserade som Melodifestivalen och hade det inte varit för allt skrik och skrån efteråt om mansslem och annat, hade redaktören vågat satsa 1000 kronor på att allt var regisserat.

Författaren Björn Ranelid stod för kanske det enda försöket att tillföra denna anskrämliga show lite kultur. Kanske borde någon ha påpekat för Ranelid att högkultur och diskoteksrefränger inte alltid är kompatibla. Det är svårt att veta om man skall gråta blod, gapskratta eller kollapsa av pur fascination när man tar del av Ranelids och Sara Lis närmast surrealistiska kombination av poesi och diskodunk:

Source URL: <https://www.samtiden.com/?q=node/351>